

Patrick Radden KEEFE *No diguis res.*
Traducció de Ricard Gil
Barcelona: Periscopi, 2020, 574 p., 22'90 €

Patrick Radden Keefe és redactor del *New Yorker* i autor dels llibres *Chatter* i *The Snakehead*, tots dos fruit del seu treball com a reporter d'investigació. Nascut el 1976 a Massachusetts, va estudiar a les més prestigioses universitats americanes i angleses (Columbia, Yale, Cambridge i LSE). Ha escrit per al *New York Times Magazine*, *Slate* i *The New York Review of Books*, entre altres publicacions. El seu últim llibre, *No diguis res* (2019), ha guanyat més d'un premi de no ficció política. Amb un títol tret d'un vers de Seamus Heaney ("Whatever You Say, Say Nothing") i subtítol *Una història real de*

violència i memòria a Irlanda del Nord, el llibre cobreix el conflicte nord-irlandès i, en concret, el període anomenat dels «Troubles», que va començar l'any 1972 amb l'assassinat de Jean McConville per part de l'IRA provisional, una dona de 38 anys, mare de deu fills, acusada de passar informació a les forces armades britàniques. El crim no va ser reconegut per l'IRA fins al 1999. El llibre de Keefe utilitza el cas McConville com a punt de partida per mostrar una societat devastada. La violència brutal no només va deixar marca en persones com els fills de McConville, sinó també en membres de l'IRA ressentits per una pau que estava lluny d'aconseguir una Irlanda unida, i els va obligar a plantejar-se si les morts que havien provocat no eren sinó mers assassinats.

Mathias ENARD. *El banquet anual de la Confraria d'enterraments.*
Traducció de Jordi Martín Lloret
Barcelona: Empúries, 2020, 463 p., 22'90 €

Mathias Enard va néixer a Niort (França) l'any 1972. Format a l'École du Louvre, va estudiar l'àrab i el persa i va fer llargues estades a l'Orient Mitjà. L'any 2000 es va instal·lar a Barcelona. Com a escriptor, té una llarga i premiada trajectòria. La majoria de les seves novel·les, caracteritzades per una gran erudició, com *Parla'ls de batalles, de reis i d'elefants*, s'han traduït al català. Els lligams entre l'Orient i l'Occident, una cons-

tant, apareixen també a *Carrer robadors*, ambientada a Barcelona. Amb *Brúixola* va guanyar l'any 2015 el Goncourt, el premi més prestigiós de les lletres franceses. *El banquet anual de la Confraria d'enterraments* és la seva última novel·la, on el diari tragicòmic d'un estudiant d'antropologia que s'instal·la en un poblet francès s'entrelliga amb un recorregut insòlit i fascinant per la història de França des de la invasió dels francs fins al segle XX. Però mentre arreu les defuncions no cessen de succeir-se, en aquest poble la Mort dona una treva de tres dies als vius i ofereix un parèntesi sorprenent de menjar, beure i celebració als seus servidors més fidels.

Guillem SALA. *El càstig*
Barcelona: L'Altra editorial, 2020, 184 p., 18 €

Guillem Sala (Barcelona, 1974) és professor de Sociologia a la Universitat Autònoma de Barcelona i escriptor. Va guanyar el premi Documenta amb *Imagina un carrer* (2007) i l'any 2019 va publicar *La fuga de l'home cranc*, una història quotidiana on apareixia una realitat delirant. Ha publicat també relats i novel·les juvenils i ha escrit guions de cinema documental i de ficció. Ara torna amb una nova novel·la, *El càstig*, que conta una història realista en un institut d'ense-

nyament secundari al barri barceloní de Sant Andreu. El llibre s'estructura seguint els tres trimestres del curs escolar, amb un desenllaç que té lloc a les vacances, i està protagonitzat per la Sandra, una professora que està en guerra amb ella mateixa, i l'Izan, un alumne del centre, al voltant del qual emergeix tot un esplet de personatges secundaris. Un dels aspectes més destacats, i eventualment polèmics, del llibre és l'ús que fa del llenguatge: la novel·la, com diu el crític Julià Guillamon, està «pensada i parlada» en una barreja de català i castellà que forma part del «compromís realista» del llibre.